

at Postvæsenet kræver den nævnte Emballage, medens Bånerne intet kræver, vil man forstaa, at Indtægten gaar fra Postvæsenet. Postvæsenet gaar altsaa Glip af en meget stor Indtægt. Den højtærede Minister vil maaske sige, det kan være ligegyldigt, enten Indtægten kommer paa Postvæsenets eller Statsbanernes Budget. Men i alt Fald ses det, at en saadan Forhøjelse af Posttaksterne ikke er nogen Nytte til, idet Forsendelserne derved undrages Postvæsenet. Der er her Tale om en Mængde Forsendelser, og det er derfor ret betydelige Beløb, som undrages Postvæsenet. Filmsselskaberne sparer store Summer ved at forsende med Bånerne i Stedet for med Posten, selv i Forhold til de gamle Posttakster.

Den højtærede Trafikminister gjorde nogle Bemærkninger til mig angaaende Undersøgelsen af det af mig paaklagede Forhold ved Stilling Station, nemlig Ledvogterens og Næstformandens Skotøjsreparationer. Den højtærede Minister sagde, at efter den stedfundne Undersøgelse drejede det sig kun om en Reparation pr. Uge til en Bekendt. Denne Oplysning stammer formodentlig fra vedkommende Tjenestemand selv; det vil jo ikke være helt let at kontrollere, hvor meget det er. Jeg er meget vel vidende om, efter at jeg har henvendt mig til Stilling Haandværkerforening, at en af Statsbanernes Folk i Aarhus har været ude for at undersøge dette Forhold, og jeg formoder, det er denne Mands Oplysninger, den højtærede Trafikminister bygger paa. Jeg maa sige, at man i Stilling ikke føler sig tilfreds med Ministerens Svar, og jeg for mit Vedkommende gør det heller ikke efter den Undersøgelse, her er foretaget, saa meget mere som Ministeren fremhævede, at det kun drejede sig om et enkelt Par Støvler, at der intet Værkstedlokale var, og at der ingen Steder reklameredes. Jeg skal sige til den højtærede Minister, at efter de Oplysninger, som i Øjeblikket foreligger for mig, benyttes netop selve Ledvogterhuset, Vagthuset, til Værksted, og da dette Vagthus ligger paa det mest befærdede Sted i Byen, mener Stilling Haandværkerforening, at dette maa betragtes som den bedste Reklame. Det, som imidlertid er Hovedsagen for mig, er, at den højtærede Minister siger, at dette Tilfælde ikke falder ind under Tjenestemandslovens § 44, og jeg maa derfor mene, som jeg gentagne Gange har udtalt, at det bliver nødvendigt at tage Tjenestemandslovens § 44 op til fornyet Drøftelse i dette høje Ting.

Jeg kan kun være tilfreds med, at den

højtærede Indenrigsminister angaaende Restriktionerne gav det ærede Medlem Hr. Heilesen et tydeligt og klart Svar, efter at det ærede Medlem, første Gang han havde Ordet, havde søgt at lægge mere ind i den tidligere Indenrigsministers Ord, end der i Virkeligheden var. Det ærede Medlem Hr. Heilesen meddelte nu, at Ædrueligheds-kommissionen med Undtagelse af to Medlemmer havde rettet en indtrængende Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister om Bibeholdelse af Restriktionerne, saaledes at de nugældende Priser blev Minimumspriser og Produktionen en Maksimumsproduktion. Her har det ærede Medlem Hr. Heilesen leveret Bevis for, at det var rigtigt, hvad jeg hævdede i Foraaret i dette Ting, at Ædruelighedskommissionen drev Forbudspolitik. Det ærede Medlem og andre Medlemmer benægtede dette; men en tydeligere Bekræftelse paa, at jeg havde Ret, end det ærede Medlem Hr. Heilesens Udtalelser kan ikke let fremføres. Det ærede Medlem fremsatte da ogsaa en Udtalelse om, at hvis Afgørelserne skulde træffes her i Salen, vilde Partierne ikke kunne holde sammen i Afviklingsudvalget. Deri har det ærede Medlem Ret efter den Vedtagelse, som fandt Sted fornylig, det bliver vist umuligt for Afviklingsudvalget at holde sammen. I saa Fald vil det konservative Folkepartis Repræsentanter i Afviklingsudvalget ikke opfylde de Forventninger, der stilles til dem. Jeg er for øvrigt ganske enig med den højtærede Indenrigsminister om, at der ved dette Spørgsmaals Overvejelse maa tages Hensyn til Statskassens Tarv.

Den højtærede Indenrigsminister gjorde i sin Omtale af Lovgivning om Truster, Monopoler og Ringdannelser den Bemærkning, at det Lovforslag, som var fremsat tidligere for Rigsdagen, ikke havde den rigtige Form. Jeg maa sige til Ministeren, at jeg lyste efter en Lovgivning paa dette Omraade for at sikre Frikonkurrencen, og hvis den højtærede Minister fremsætter et Lovforslag, som er bedre end det, som blev fremsat af det foregaaende Ministerium, vil jeg hilse dette med Glæde. Et Lovforslag, som kan komme Ondt til Livs uden at ramme og slaa i Stykker for meget af det gode, vil sikkert alle være tilfreds med. Den højtærede Ministers Udtalelser var imidlertid af en saadan Art, at jeg ikke ganske er paa det rene med, hvilken Vej han agtede at gaa. Han udtalte, at man vilde søge at modvirke kollektive Aftaler med prisfordyrende og konkurrencehemmende Formaal, da disse er af det onde, og han sagde, at hvis Erhvervene ikke er i Stand til at